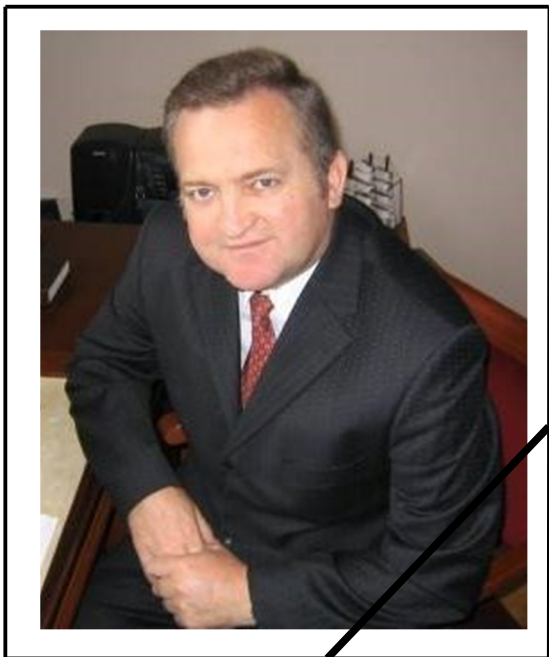

Пам'яті Бойчука Василя Івановича

Для Василя Бойчука, доктора фізико-математичних наук, академіка Академії Вищої школи України, відмінника освіти України, директора навчально-наукового Інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка доля підготувала нелегкий, тернистий шлях. Ішов ним відомий фізик-теоретик цілеспрямовано і впевнено. Статті у престижних міжнародних журналах (*Physica Status Solidi*, *Physica E: Low-dimensional systems and nanostructures*, *ФТТ*), доповіді на численних наукових конференціях як в Україні, так і за кордоном, членство у редколегіях європейських фахових журналів, членство у Спеціалізованих Вчених радах із захисту кандидатських і докторських дисертацій – переліку регалій, досягнень, обов'язків Василя Івановича, його наукових надбань вистачило б не на одне поважне життя.

Визнання наукової спільноти професор Василь Бойчук заслужив не лише завдяки вмінню і таланту працювати з повною віддачею, але й через жертвовну відданість та служіння науці. Незалежність духу, далекоглядність, віра у власні сили, висока відповідальність, вміння працювати у будь-яких складних

умовах – це все загартувалося у душі Василя Івановича ще в дитячі роки, в оточенні прекрасної природи, мудрих батьків та вчителів. Він завжди був вдячний за досвід, який здобув, навчаючись у своїй alma mater – Чернівецькому державному університеті. З особливою повагою Василь Бойчук ставився до наукових керівників – професора Ніцовича В.М., професора Ткача М.В та багатьох інших, із ким ішов через життя, поруч із ким гартувався як особистість.

Василь Бойчук вважав підготовку інтелектуальної еліти першочерговим тактичним і стратегічним завданням; надихав створений ним колектив однодумців на успішну наукову працю. Професор мав рідкісний дар поєднувати наукові дослідження з педагогічною роботою. Прекрасний лектор, бездоганний викладач – він умів пояснити студентам складні речі максимально доступно і ясно; був пунктуальним, обов'язковим та справедливим. Тому й користувався незаперечним авторитетом і довірою у студентів. В Інституті кожен відчував особливу робочу атмосферу. Тут панує взаємоповага і доброзичливе ставлення як до студентів, так і всередині колективу. Інакше не може бути, адже установа віддзеркалює характер свого керівника. Василь Бойчук завжди насамперед намагався бачити людину, її турботи, проблеми. Двері кабінету директора завжди були відкриті для студентів. І вони йшли до Василя Івановича зі своїми питаннями і проблемами.

Примітно, що професор ніколи не віддавав наказів, не підвищував тон голосу; натомість, був надзвичайно вимогливим до себе самого. Напевне, саме тому всі намагались докласти максимум зусиль, щоб виконати доручену їм роботу якнайкраще. До того ж, був він людиною із чітко вираженою харизмою, козацькою дотепністю, з міцною перчинкою гумору. Прекрасно володів словом, поцінював історичну літературу, не оминав театральних прем'єр, щиро захоплювався українською народною піснею. Василь Іванович вважав, що справжній чоловік не повинен показувати, коли йому важко. Спочивати на лаврах для себе вважав неприпустимим. Та, мабуть, найбільшим талантом Вчителя було вміння залишатися за будь-яких обставин чуйною, простою і щирою людиною.

Народився Василь Бойчук 3 червня 1953 року у с. Іллінці Снятинського району на Івано-Франківщині. У 1970 році закінчив із золотою медаллю середню школу та став студентом Чернівецького державного університету, який також закінчив із відзнакою. З 1975 по 1978 рік – навчання в аспірантурі на кафедрі теоретичної фізики цього ж університету. У 1980 році успішно захистив кандидатську дисертацію «Екситонні стани в тонких напівпровідникових плівках».

Поступово, сходинка за сходинкою піднімався до посади професора – викладач, старший викладач, доцент, професор, а згодом і заслужений професор Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка. У 1987 році очолює кафедру теоретичної фізики ДДПУ. У 1995 році – захист докторської дисертації «Теорія взаємодії квазічастинок в обмежених кристалічних системах». З 1996 року по 2002 рік – декан фізико-математичного факультету, з 2002 року – директор навчально-наукового інституту фізики, математики, економіки та інноваційних технологій ДДПУ. Вченою радою ДДПУ у 2010 році Василю

Бойчуку присвоєно почесне звання «заслужений професор Дрогобицького педагогічного університету». З цього ж року він незмінний голова конференції трудового колективу ДДПУ.

Василь Іванович був керівником наукової школи «Теорія електронних, поляронних та екситонних станів у наногетероструктурах напівпровідників та діелектриків». За час роботи в ДДПУ під керівництвом Бойчука В.І. виконано біля двох десятків госпдоговірних досліджень, наукових робіт і замовлень Державного фонду фундаментальних досліджень та Міністерства освіти і науки України з фундаментальних та прикладних тем. Під його керівництвом виконується науково-дослідна робота «Оптимізація умов іммобілізації сегментів на наночастинках у полімерних матрицях для покращення операційних параметрів лактат-селективних біосенсорів», захищено дві докторські (Товстюк К.К., Білинський І.В.) та десять кандидатських дисертацій.

Заснована професором наукова школа з кола співробітників, докторантів, аспірантів, магістрантів і студентів добре відома своїми працями науковим спільнотам України та зарубіжжя. Учні професора Бойчука продовжують свої дослідження не лише у Дрогобицькому педуніверситеті, а й у Національному університеті «Львівська політехніка», у Львівському національному університеті, в Чернівецькому національному університеті тощо. Василь Бойчук – автор понад 270 наукових праць, серед яких 123 статті у центральних вітчизняних та зарубіжних журналах, 12 посібників для студентів університетів.

Василь Іванович був не лише відомим вченим-фізиком, а й постійним Головою Оргкомітету Міжнародної конференції «Актуальні проблеми фізики напівпровідників», що кожні 2-3 роки, починаючи з 1997 року, проводиться НАН України, Міністерством освіти і науки України на базі Дрогобицького педуніверситету. Успішно працює, заснований за його ініціативою, щотижневий науковий семінар «Фізика гетеросистем різної вимірності».

Засновник та головний редактор наукового журналу «Актуальні проблеми фізики, математики та інформатики», член секції фізики Західного наукового центру НАН України, член Спеціалізованих Вчених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій у Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича та у Львівському національному університеті ім. І. Франка – цей перелік можна продовжувати і продовжувати...

Василь Іванович любив та цінував життя, не раз говорив, звертаючись до колег: «На жаль, життя скінченне». Тому й намагався встигнути зробити якомога більше: генерував численні ідеї, втілював амбітні задуми, підтримував нові ініціативи, заохочував обдаровану молодь до наукових досліджень. За його переконанням молоді спеціалісти – це завжди свіжі ідеї, це майбутнє країни, яке настає вже сьогодні. «Не можна створити щасливий світ, не зробивши справедливою школу», – ці слова великого польського педагога Януша Корчака були життєвим правилом для Василя Івановича. Доки такі люди, яким був професор Василь Бойчук, працюватимуть у царині української науки та освіти, у майбутнє нашої нації можна дивитися з оптимізмом.

*Редакційна колегія, рідні, близькі, колеги,
учні наукової школи Василя Івановича,
колектив кафедри фізики та колектив
навчально-наукового інституту фізики,
математики, економіки та інноваційних
технологій ДДПУ імені І. Франка.*